

בבית המשפט העליון
בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 7121/12

בג"ץ 7305/12

1. תנועת רגבים

2. עובדיה ארד

באמצעות עו"ד בצלאל סמוטריץ' ו/או בועז ארזי ואח'

ת.ד. 44439 ירושלים 91443

טל': 02-6560303; פקס: 02-6560363

העותרים בבג"ץ 7171/12

מחמוד חמאמדה

ע"י ב"כ עוה"ד אנס שעבאן ואח'

אגודת סנט איב

ת.ד. 1244, ירושלים 91000

טלפקס: 02-6264662/3

העותר בבג"ץ 7305/12

נ ג ד

1. שר הבטחון

2. מפקד פיקוד מרכז

3. ראש מנהל האזרחי ביהודה ושומרון

על ידי פרקליטות המדינה,

משרד המשפטים ירושלים

טל': 02-6466194; פקס: 02-6467011

המשיבים בבג"ץ 7121/12

4. תושבי הכפר חמאמדה

1. המפקד הצבאי לאזור יהודה ושומרון

2. ראש המנהל האזרחי

3. מועצת התכנון העליונה

4. ועדת המשנה לפיקוח

על ידי פרקליטות המדינה,

משרד המשפטים ירושלים

המשיבים בבג"ץ 7305/12

טל': 02-6466687; פקס: 02-6467011

תגובה מטעם המשיבים 1-3 בבג"ץ 7121/12 והמשיבים בבג"ץ 7305/12

1. בהתאם להחלטת כב' השופטת ברק-ארז מיום 18.10.12, ולבקשת הארכה הקצרה שהוגשה, מתכבדים המשיבים 1-3 בבג"ץ 7121/12 והמשיבים בבג"ץ 7305/12 (להלן: "המשיבים") להגיש תגובתם לעתירה ולבקשה למתן צו ביניים בבג"ץ 7305/12, ותגובתם לעתירה בבג"ץ 7121/12.
2. עניינה של העתירה בבג"ץ 7121/12, בבקשת העותרים להורות למשיבים לנקוט "בכל הפעולות הדרושות" להפסקת הפרת חוקי התכנון והבניה "במספר מוקדים סביב היישוב אביגיל בגזרת הר חברון". בנוסף, מבקשים העותרים כי המשיבים יוציאו צווי הפסקת עבודה וצווי הריסה, ויאכפו אותם, כנגד "כל המבנים, עבודות העפר והפיתוח באזור", וכן ינקטו "בכל הפעולות הדרושות על מנת לחקור ולהעמיד לדין את האחראים לבניה ולביצוע העבודות הבלתי חוקיות בשטח".
3. עניינה של העתירה בבג"ץ 7305/12 בשורת סעדים המבוקשים על ידי העותר, שהעיקריים שבהם נסבים על מבנה המשמש, לטענת העותר, מסגד (להלן: "המבנה"), אשר נבנה ללא כל היתר בניה, בתחום שטח אש 918, ואשר ננקטו לגביו הליכי אכיפה ופיקוח (תיק בב"ח ח' 428/11) ואף נדחתה בקשה להיתר בניה וערר שהוגש בעקבותיה.
4. ראש וראשון לסעדים המבוקשים בעתירה בבג"ץ 7305/12 הינו בקשת העותר כי בית המשפט הנכבד יורה למשיבים לבוא וליתן טעם "מדוע לא יעניקו היתר בניה למסגד (להלן המסגד) מושא צו ההריסה הנמצא בגוש 2 חלקה 4609 בכפר אלמפקרה שב"טא" – דרום הר חברון...". בד בבד, מבקש העותר כי בית המשפט הנכבד יורה למשיבים "לבוא וליתן טעם מדוע לא ימנעו מהריסת המבנה הנ"ל". עוד מבקש העותר כי המשיבים יתנו טעם "מדוע הם סבורים כי יש להם סמכות להוציא צווי הריסה בניגוד להוראות אמנת ג'נבה הרביעית, בהעדר צורך צבאי הכרחי". בנוסף, מבקש העותר כי המשיבים יתנו טעם "מדוע הם מפלים לטובה את המתנחלים היהודים בגדה המערבית בכלל והמתנחלים באזור דרום הר חברון בפרט...". לבסוף, מבקש העותר כי בית המשפט הנכבד יורה למשיב 1 לבוא וליתן טעם "מדוע לא ישעה את פעילות מועצת התכנון העליונה וועדותיה, הפועלות בניגוד לדין החל באזור...".
5. נזכיר, כי בהחלטת כב' השופטת ברק-ארז מיום 18.10.12 אוחד הדיון בשתי העתירות ונקבע, בין היתר, כי "מאחר שאף לדברי העותר 1 בבג"ץ 7305/12 עומדים כנגד המסגד צווי הפסקת עבודה והריסה, ניתן בזאת צו ארעי במסגרת שתי העתירות המורה לו להימנע מביצוע כל עבודת בניה שהיא במסגד מושא העתירות, וזאת עד למתן החלטה אחרת".

6. המשיבים יטענו כי דין העתירה בבג"ץ 7305/12, ועמה הבקשה למתן צו ביניים, להידחות על הסף, בשל חוסר נקיון כפיים ועשיית דין עצמית, תוך חיוב העותר בהוצאות.
- עבודות ההקמה של המבנה נושא עתירה זו, המשמש, לטענת העותר בבג"ץ 7305/12 (להלן: "העותר"), כמסגד, החלו ימים ספורים בלבד לאחר הריסתו – במסגרת הליכי אכיפה שננקטו נגדו – של מבנה קודם, אשר שימש אף הוא כמסגד ועמד במרחק מטרים ספורים מהמקום בו הוקם המבנה דנן. זאת, מבלי שהוגשה כל בקשה להיתר בניה עבור המבנה נושא העתירה, ולאחר שבקשה דומה להיתר בניה שהוגשה עבור המבנה הקודם נדחתה עוד בחודש אוקטובר 2008, וערר שהוגש על החלטה זו נדחתה בחודש אוגוסט 2010.
7. בנסיבות אלו, יטענו המשיבים כי העותר (או כל אדם אחר שהיה שותף להקמת המבנה) עשה דין לעצמו, ואף חיש מהר להקים מבנה חדש, שלא כדין, על חורבותיו של מבנה דומה שנהרס במסגרת הליכי אכיפה רק ימים ספורים קודם לכן.
8. לא זו אף זו, כעולה מספורים שנערכו על ידי גורמי יחידת הפיקוח של המנהל האזרחי, ותצלומי המבנה המצורפים להלן כנספחים מ/ש 3 ו-מ/ש 7, העותר המשיך בעבודות הבניה של המבנה אף לאחר שהוצא בעניינו צו הפסקת עבודה, ובהמשך צו סופי להפסקת עבודה ולהריסה, ואף לאחר שנדחתה בקשה להיתר בניה שהגיש, והערר שהוגש בעקבותיה. המשיבים יטענו, אפוא, כי גם התנהלות זו של העותר אינה אלא עשיית דין עצמית, שדי בה, כשלעצמה, כדי להצדיק דחייתה של העתירה על הסף.
9. המשיבים יטענו עוד, כפי שיפורט להלן, כי דין העתירה בבג"ץ 7305/12 להידחות גם לגופם של דברים, בהעדר כל עילה להתערבות בהחלטות רשויות התכנון במנהל האזרחי להוציא צו הריסה ביחס למבנה, ולדחות את בקשת העותר לקבלת היתר בניה – אשר הוגשה לאחר שהחלו הליכי הפיקוח והאכיפה נגד המבנה – ובהמשך את הערר שהוגשה על החלטה זו, ובקשה נוספת שהוגשה מטעם העותר לעכב את ביצוע צו ההריסה.
10. כבר עתה יצוין, כי ככל שתידחה בקשת העותר למתן צו ביניים בבג"ץ 7305/12 – אשר, לעמדת המשיבים, הינה נעדרת כל עילה, כמו גם העתירה עצמה – בכוונת המשיבים לעת הזו לפעול למימוש צו ההריסה שהוצא נגד המבנה בהקדם האפשרי. זאת, כמובן, בכפוף לסדרי העדיפויות של יחידת הפיקוח של המינהל האזרחי, ובהתאם להתפתחויות שעשויות להתרחש עד שתתאפשר הריסת המבנה.
11. באשר לעתירה בבג"ץ 7121/12 - כזכור, הסעד המתבקש בעתירה זו הוא להורות למשיבים לאכוף את צווי הפסקת הבניה וההריסה שהוצאו כנגד המסגד. מובן שלאור עמדת המשיבים, לפיה לעת הזו בכוונתם לפעול למימוש צו ההריסה שהוצא נגד המבנה בהקדם האפשרי, מתייתרת עתירה זו והמשיבים סבורים כי דינה להימחק.

עיקרי העובדות הצריכות לעניין

12. ביום 26.6.08 אותר לראשונה מבנה אבן בגודל של כ-12 מ"ר, המשמש כמסגד, אשר הוקם בתחום שטח אש 918 (להלן: "שטח האש"), שהינו שטח אש פעיל באזור דרום הר חברון, הממוקם מדרום-מזרח לכפר יטא (להלן: "המבנה הראשון") (ראו גבולותיו של שטח אש 918, אשר סומנו באדום על גבי תצלום האוויר שצורף כנספח מש/4). עם איתורו הוצא ביחס למבנה הראשון צו הפסקת עבודה (תיק בב"ח ח' 113/08).
13. בתום דיון שהתקיים בוועדת המשנה לפיקוח של מועצת התכנון העליונה במנהל האזרחי (להלן: "ועדת המשנה לפיקוח"), ביום 17.7.08, הוחלט להוציא צו סופי להפסקת עבודה ולהריסה ביחס למבנה הראשון. צו ההריסה נמסר למחזיק במבנה הראשון ביום 7.8.08.
14. ביני לביני, ביום 15.7.08 הוגשה בקשה להיתר בניה עבור המבנה הראשון. בעקבות הגשת הבקשה, הועברו לעו"ד בסאם כראג'ה, בא כוחם של המחזיקים במבנה הראשון, הממצאים התכנוניים הנוגעים למבנה, כדלקמן: המבנה הוקם בקרקע בעלת ייעוד חקלאי, לפי תכנית המתאר המנדטורית RJ-5 (להלן: "תכנית RJ-5"), החלה במקרקעין; בחלקה בוצעה חלוקה בפועל ללא תכנית חלוקה מאושרת; החלקה כוללת מספר מבני מגורים (בניגוד להוראות תכנית RJ-5); המבנה חורג מקווי בניין; המבנה רחוק מריכוז בינוי מוסדריים (הריכוז הקרוב ביותר מצוי במרחק קילומטר); למחזיקים זכות חלקית בלבד בקרקע.
- בהמשך לכך, העביר ב"כ המחזיקים במבנה הראשון את תגובתו לממצאים התכנוניים.
15. ביום 31.10.08 דנה ועדת המשנה לפיקוח בבקשה להיתר בניה שהוגשה עבור המבנה הראשון. במהלך הדיון הוצגו בפני הוועדה הממצאים התכנוניים אשר פורטו לעיל. על יסוד ממצאים אלו, הוחלט לדחות את הבקשה להיתר בניה, תוך מתן ארכה בת 30 יום טרם מימוש צו ההריסה, כדי לאפשר למחזיקים לנקוט כל צעד שימצאו לנכון.
- צילום החלטת ועדת המשנה לפיקוח בבקשה להיתר בניה שהוגשה עבור המבנה הראשון, מיום 31.10.08, מצורף ומסומן מש/1.
16. ביום 27.11.08 הגישו המחזיקים במבנה הראשון ערר על החלטת ועדת המשנה לפיקוח לדחות את בקשתם להיתר בניה.
17. ביום 24.8.10 דחתה ועדת המשנה לתכנון ורישוי את הערר, על יסוד אותם הממצאים התכנוניים שנקבעו על ידי ועדת המשנה לפיקוח, ולאחר שקבעה כי אין בכתב הערר מענה לממצאים אלו.

- צילום החלטת ועדת המשנה לתכנון ורישוי לדחות את עררם של המחזיקים במבנה הראשון, מיום 24.8.10, מצורף ומסומן מש/2.
18. ביום 7.2.11 ניתנה למחזיקים במבנה הראשון, לבקשתם, ארכה בת 14 יום טרם מימוש צו ההריסה שהוצא ביחס למבנה.
19. ביום 24.11.11 מומש צו ההריסה ביחס למבנה הראשון, בד בבד עם הריסתם של מבנים נוספים שהוקמו שלא כדין בתחום שטח אש 918.
20. ביום 30.11.11, קרי, כשישה ימים בלבד לאחר שנהרס המבנה הראשון, אותרו יסודות בניה של מבנה חדש – המבנה מושא העתירה בבג"ץ 7305/12 – הכוללים בין היתר רצפת בטון ששטחה כ-100 מ"ר ויסודות, שהוקמו במרחק מטרים ספורים בלבד מהמקום בו עמד המבנה הראשון.
- תצלומי יסודות המבנה כפי שאותרו ביום 30.11.11, מצורפים ומסומנים מש/3.
- תצלומי אוויר של האזור בו הוקם המבנה נושא העתירה, מצורפים ומסומנים מש/4.
21. במועד זה הוצמד ליסודות המבנה צו הפסקת עבודה, בו צוין כי על המחזיקים במבנה להתייצב לדיון בוועדת המשנה לפיקוח ביום 15.12.11 (ראו נספח ב' לעתירה).
22. כבר עתה יודגש, כי לימים נמשכה בנייתו של המבנה, לרבות במהלך השבועות האחרונים, חרף קיומו של הפסקת עבודה בתוקף עוד מחודש נובמבר 2011, חרף קיומו של צו סופי להפסקת עבודה ולהריסה שהוצא בהמשך, וחרף העובדה כי נדחתה בקשת העותר לקבלת היתר בניה עבור המבנה, ואף נדחה הערר שהגיש על החלטה זו ובקשה נוספת שהוגשה על ידו לעכב את ביצוע צו ההריסה.
23. ביום 15.12.11 הגיש העותר בקשה להיתר בניה עבור המבנה. לפיכך, קבעה ועדת המשנה לפיקוח בישיבתה מאותו יום כי עניינו של המבנה יידון במסגרת הבקשה להיתר בניה, וצו הפסקת העבודה יישאר בתוקף, עד להחלטה בבקשה זו.
- צילום החלטת ועדת המשנה לפיקוח מיום 15.12.11, מצורף ומסומן מש/5.
24. במהלך דיון שהתקיים בוועדת המשנה לפיקוח ביום 4.3.12 הוצגו הממצאים התכנוניים ביחס למבנה, כדלקמן:

המבנה ממוקם בקרקע בעלת ייעוד חקלאי לפי תכנית RJ-5; לא אושרה עבור המבנה תכנית מפורטת; הקמת מבנה ציבור בקרקע בעלת ייעוד חקלאי מצריכה החלטה מיוחדת של הוועדה המחוזית (כיום ועדת המשנה לתכנון ורישוי), וזו לא ניתנה; לעותר זכות חלקית בלבד במקרקעין בהם הוקם המבנה, לפי צו הירושה שצורף לבקשה (14/80); בחלקה בוצעה חלוקה בפועל ללא תכנית חלוקה מאושרת; המבנה מצוי בתחום שטח אש 918 לגביו הוצא צו סגירה צבאי מס' 6/99.

25. בתוך כך, החליטה הוועדה כי העותר יעביר התייחסותו לממצאים אלו עד ליום 18.3.12, ותוקפו של צו הפסקת העבודה יוארך עד למועד הדיון הבא בוועדה (ראו החלטת ועדת המשנה לפיקוח מיום 4.3.12, אשר צורפה כנספח ג' לעתירה).

26. ביום 19.3.12 שבה ועדת המשנה לפיקוח ודנה בעניינו של המבנה. משלא העביר העותר התייחסות לממצאים התכנוניים שהוצגו לוועדה בדיון מיום 4.3.12, החליטה הוועדה לדחות את הבקשה להיתר בניה, ולהוציא צו סופי להפסקת עבודה ולהריסה ביחס למבנה, תוך מתן ארכה בת 30 יום בטרם ימומש הצו, כדי לאפשר לעותר להחזיר המצב בשטח לקדמותו או לנקוט כל צעד שימצא לנכון (להלן: "צו ההריסה").

צילום החלטת ועדת המשנה לפיקוח מיום 19.3.12, מצורף ומסומן מ/ש 6.

צילום צו ההריסה שהוצא ביחס למבנה, מצורף ומסומן מ/ש 7.

27. בעקבות פנייה טלפונית של בא כוחו בבקשה למתן ארכה להעברת התייחסותו לממצאים התכנוניים, ניתנה לעותר ביום 21.3.12, לפני משורת הדיון, ארכה בת 7 ימים, ונקבע כי עניינו של המבנה ישוב להידון בפני ועדת המשנה לפיקוח ביום 29.3.12.

28. ביום 27.3.12 הגיש העותר התייחסותו לממצאים התכנוניים שפורטו לעיל (ראו נספח ד' לעתירה).

29. ביום 29.3.12 שבה ודנה ועדת המשנה לפיקוח בבקשת העותר לקבלת היתר בניה עבור המבנה, ובתום הדיון החליטה לדחות את הבקשה, על יסוד הממצאים התכנוניים דלעיל, ולהותיר את צו ההריסה בתוקף. בתוך כך, דנה הוועדה בטענות העותר אחת לאחת, ודחתה אותן בהחלטה מפורטת. בנוסף, החליטה הוועדה ליתן לעותר ארכה בת 30 יום בטרם ימומש צו ההריסה, לכל צעד שימצא לנכון (ראו נספח ה' לעתירה).

30. ביום 26.4.12 הגיש העותר ערר על החלטת ועדת המשנה לפיקוח לדחות את בקשתו להיתר בניה (ראו נספח ו' לעתירה).

31. ביום 10.6.12 דחתה ועדת המשנה לתכנון ורישוי את עררו של העותר, על יסוד הממצאים התכנוניים שעמדו בפני ועדת המשנה לפיקוח, תוך שציינה כי הערר מתייחס למבנה המצוי בלבו של שטח אש 918 (ראו נספח ז' לעתירה). ביום 29.8.12 נמסרה לעותר הודעה בדבר דחיית הערר (ראו נספח ז' לעתירה).
32. ביום 30.8.12 פנה העותר לראש מועצת התכנון העליונה בבקשה לעשות שימוש בסמכותה החריגה של המועצה לפי סעיף 7(4) לצו בדבר תכנון ערים כפרים ובניינים (יהודה ושומרון)(מס' 418), התשל"א-1971, ולפטור את המבנה מהצורך בהיתר בניה. במסגרת בקשתו, ביקש העותר לעכב את ביצוע צו ההריסה, עד להחלטה בבקשתו (ראו נספח ח' לעתירה).
33. ביום 10.9.12 השיבה לעותר ועדת המשנה לפיקוח כי בקשתו נבחנה לגופה ונדחתה, משלא נמצאה הצדקה לסטות מדיני התכנון והבניה בכל הנוגע למבנה, אשר הוקם שלא כדין (ראו נספח ט' לעתירה).
34. **בסיורים שנערכו על ידי יחידת הפיקוח של המנהל האזרחי התברר, כי במהלך השבועות שחלפו בין דחיית הבקשה ביום 10.9.12, לבין הגשת העתירה, נמשכה בנייתו של המבנה.** כך עולה מההשוואה בין תצלום המבנה מיום איתורו (30.11.11) (ראו נספח מש/1), לבין תצלום המבנה מיום 10.10.12 (ראו להלן נספח מש/8).
- זאת, כאמור, חרף קיומו של צו הפסקת עבודה בתוקף עוד מחודש נובמבר 2011, חרף קיומו של צו סופי להפסקת עבודה ולהריסה מחודש מרץ 2012, וחרף העובדה שבקשת העותר להיתר בניה נדחתה, כך גם הערר שהגיש על החלטת הדחייה, וכך גם הבקשה לעכב את ביצוע צו ההריסה שהוגשה בעקבותיו.
- תצלום המבנה מיום 10.10.12, מצורף ומסומן מש/8.
35. ביום 2.10.12 הוגשה העתירה בבג"ץ 7121/12, וביום 11.10.12 הוגשה העתירה בבג"ץ 7305/12.
36. במסגרת העתירה בבג"ץ 7121/12 נתבקש צו ביניים המורה למשיבים "לנקוט לאלתר בכל האמצעים העומדים לרשותם בכדי למנוע את המשך בנייתם של המבנים ו/או אכלוסם של המבנים המצויים בשלבי בניה סופיים, למנוע את המשך ביצוע עבודות הפיתוח והקמת המבנים והגדרות החקלאיות במקום ולמנוע כל שימוש או שינוי במעמדם של המבנים", עד להכרעה בעתירה.
- במסגרת העתירה בבג"ץ 7305/12 ביקש העותר צו ביניים האוסר על ביצוע צו ההריסה נגד המבנה, עד מתן הכרעה סופית בעתירה.

37. כאמור, ביום 18.10.12 ניתנה החלטת כב' השופטת ברק-ארז בדבר איחוד הדיון בשתי העתירות. בהחלטה זו נקבע, בין היתר, כי "מאחר שאף לדברי העותר 1 בבג"ץ 7305/12 עומדים כנגד המסגד צווי הפסקת עבודה והריסה, ניתן בזאת צו ארעי במסגרת שתי העתירות המורה לו להימנע מביצוע כל עבודת בניה שהיא במסגד מושא העתירות, וזאת עד למתן החלטה אחרת."

38. עוד יצוין, כי ביום 22.10.12 הגישו העותרים בבג"ץ 7121/12 הודעה מעדכנת, בה טענו כי העותר ממשיך בבניית המבנה גם לאחר החלטת כב' השופטת ברק-ארז מיום 18.10.12.

עמדת המשיבים

39. המשיבים יטענו כי דין העתירה בבג"ץ 7305/12 להידחות על הסף, ודין העתירה בבג"ץ 7121/12 להימחק, נוכח כוונת המשיבים לעת הזו לממש את צו ההריסה שהוצא נגד המבנה.

דין העתירה בבג"ץ 7305/12 להידחות על הסף בשל חוסר נקיון כפיים

40. כמתואר לעיל, הוחל בהקמת המבנה מושא העתירה, המשמש לטענת העותר כמסגד, ימים ספורים בלבד לאחר הריסתו – במסגרת הליכי האכיפה שנקטו נגדו – של המבנה הראשון, אשר אף הוא שימש כמסגד, ועמד מטרים ספורים בלבד מהמקום בו נבנה המבנה דנן.

41. לא זו בלבד שבטרם הוחל בהקמת המבנה מושא העתירה לא הוגשה עבורו כל בקשה להיתר בניה, אלא שבקשה דומה לקבלת היתר בניה עבור המבנה הראשון נדחתה בחודש אוקטובר 2008, וערר שהוגש על החלטה זו נדחה בחודש אוגוסט 2010.

42. בנסיבות אלו, יטענו המשיבים כי העותר (או כל אדם אחר שהיה שותף להקמת המבנה) עשה דין לעצמו, ואף חיש מהר להקים מבנה חדש, שלא כדין, על חורבותיו של מבנה דומה שנהרס במסגרת הליכי אכיפה רק ימים ספורים קודם לכן.

43. לא זו אף זו, כעולה מסיורים שנערכו על ידי גורמי יחידת הפיקוח של המנהל האזרחי, ותצלומי המבנה המצורפים כנספחים מ/ש 3 ו-מ/ש 7, העותר המשיך בעבודות הבניה של המבנה אף לאחר שהוצא בעניינו צו הפסקת עבודה, ובהמשך צו סופי להפסקת עבודה ולהריסה, ואף לאחר שנדחתה הבקשה להיתר בניה שהגיש, והערר שהוגש בעקבותיה. המשיבים יטענו, אפוא, כי גם התנהלות זו של העותר אינה אלא עשיית דין עצמית.

44. הנה כי כן, לעמדת המשיבים העתירה בבג"ץ 7305/12 הוגשה מלכתחילה בחוסר נקיון כפיים, שדי בו, כשלעצמו, כדי להצדיק דחייתה על הסף.

45. בית המשפט הנכבד קבע לא אחת, כי עותר העושה דין לעצמו – דין עתירתו להדחות על-הסף. ראו, למשל, בג"ץ 8898/04 ג'קסון נ' מפקד כוחות צה"ל באיו"ש תק-על 2004(4), 609 (2004), כדלקמן:

"הלכה מקדמת דנא היא, שבית-המשפט הגבוה לצדק לא יושיט סעד לעושים דין לעצמם. חייב אדם להחליט בלבבו אם מבקש הוא סעד מבית-משפט או אם עושה הוא דין לעצמו. שני אלה בה-בעת לא יעשה אדם, דהיינו: בית-משפט לא יושיט סעד למי שבמקביל לפנייה לבית-המשפט עושה דין לעצמו ומבקש להעמיד את זולתו בפני עובדות מוגמרות. הלכה זו הילכת-יסוד היא במשפט והגיונה נלמד מעצמו. העותרים עברו על לאו שבהלכה, ומטעם זה אין אנו רואים הצדק להידרש לעתירתם."

כן ראו, בשינויים המחויבים, בג"ץ 765/07 הייב נ' מדינת ישראל, משרד החקלאות, תק-על 2008(2), 4450 (2008).

46. אשר על כן, יטענו המשיבים כי דין העתירה, ועמה הבקשה למתן צו ביניים, להידחות על-הסף בשל חוסר נקיון כפיים.

דין העתירה בבג"ץ 7305/12 להידחות אף לגופו של עניין בהעדר עילה להתערבות בהחלטות רשויות התכנון

47. אין חולק כי המבנה נושא העתירה הוקם ללא היתר בניה כדין, ומבלי שהוגשה עבורו כל בקשה להיתר בניה כאמור. אמנם, אחר שהחלו הליכי הפיקוח ביחס למבנה, והוצא צו הפסקת עבודה, הגיש העותר בקשה להיתר בניה, אולם הבקשה נדחתה על ידי ועדת המשנה לפיקוח משיקולים תכנוניים מובהקים, בתום דיון שהתקיים בוועדה ולאחר שניתנה לעותר האפשרות לשטוח את טענותיו בפני מוסדות התכנון, הן בכתב הן בעל פה, ביחס לכלל הממצאים התכנוניים שהונחו בפני הוועדה. ערר שהגיש העותר על החלטת הוועדה נדחה על ידי הגורם המוסמך – ועדת המשנה לתכנון ורישוי – על יסוד אותם הממצאים התכנוניים שעמדו בפני הוועדה.

48. אמנם, החלטות רשויות התכנון אינן חסינות מפני ביקורת שיפוטית. יחד עם זאת, סמכות הביקורת של בית המשפט הנכבד על החלטות אלו, מצומצמת היא. בדומה לבחינת החלטות מוסדות התכנון בישראל, הבחינה של בית המשפט הגבוה לצדק את החלטות מוסדות התכנון באזור מתמקדת באמות המידה המנהליות בלבד. דהיינו, בית המשפט הנכבד אינו יושב כערכאת ערעור ואינו מחליף את שיקול הדעת של מוסד התכנון, אלא רק בוחן האם מתקיימת עילה מנהלית להתערבות בהחלטה שנתקבלה, קרי, עילה מסוג העילות הפוסלות כל מעשה מינהלי, כגון העדר סמכות, חוסר סבירות, חוסר מידתיות, שרירות וחוסר תום-לב.

בשורה ארוכה של פסקי דין שיצאו מלפני בית משפט נכבד זה נקבע, כי בית המשפט הנכבד לא יתערב בשיקוליהן התכנוניים של רשויות התכנון והבניה, אלא במקום שפעלו שלא כדין. ראו, למשל, בג"ץ 2389/04 בשאראת נ' המפקד הצבאי באזור איו"ש, תק-על 2006(4) 3621, כדלקמן:

"עיינו בטענות העותרים ולא מצאנו כי אלה מקימות עילה להתערבותנו. הלכה פסוקה היא כי בית משפט זה לא יתערב בהחלטות של רשויות התכנון, אלא במקום שפעלו שלא כדין: 'כלל נקוט הוא בידינו כי בית המשפט אינו שם עצמו בנעליהן של רשויות התכנון ואין הוא מעמיד את שיקול דעתו שלו תחת שיקול דעתן המקצועי של אותן רשויות. התערבותו של בית המשפט בהחלטות של רשויות התכנון נעשית במשורה, בעילות מובהקות המצדיקות התערבות במעשה המינהלי, כגון: חריגה מסמכות, חוסר תום לב או חריגה קיצונית ממתחם הסבירות' (עע"מ 2418/05 מילגרם נ' הוועדה המחוזית לתכנון ובניה מחוז ירושלים, ניתן ביום 24.11.05, מפי השופטת חיות)".

כן ראו בג"ץ 1459/97 יאסין נ' שר העבודה והרווחה, תק-על 98(2) (1998); בג"ץ 8918/03 חסן נ' ועדת משנה לפיקוח, תק-על 2009(2), 2819 (2009).

ביחס לעילות הביקורת השיפוטית על החלטה בדבר הוצאת צו הריסה אף נקבע כי עילות הביקורת מצומצמות יותר. ראו דברי כב' השופט מ' חשין ברע"פ 5584/03 פינטו נ' עיריית חיפה, פ"ד נט(3), 577 (2004), כדלקמן:

"בהקשר זה של קביעת איזון ראוי בין הכוחות המושכים לצדדים, נזכיר במיוחד את נושא הביקורת השיפוטית, והוא במישור לענייננו. כפי שאמרנו וראינו, אחת מתכונותיו העיקריות של צו הריסה המינהלי - תכונה המעניקה לו את צביונו המיוחד והצובעת אותו בצבעו הייחודי - תימצא לנו בנושא הביקורת השיפוטית. הנה-כי-כן, ביקורת רחבת-אנפין על הליך הוצאתו של צו הריסה מינהלי - כמו היה זה הליך מינהלי מן המניין - עלולה היתה לפגום במאוד ביעילותו של הצו ועלולים היינו למצוא עצמנו מקהים את חודו ואת כוחו של כלי חדש זה למלחמה בבניה הבלתי-חוקית (ראו, למשל: מאמרו של יאיר הורביץ, לעיל פסקה 18, שם, 398-399). מן העבר האחר, לא ניתן היה להעלות על הדעת ויתור מכל-וכל על ביקורת שיפוטית. האיזון נמצא לו למחוקק בקיומה של ביקורת שיפוטית אך בצימצום עילות הביקורת." [ההדגשות הוספו - ר.א.]

49. נבקש עתה להתייחס לטעמים התכנוניים שעל בסיסם נדחתה בקשת העותר לקבלת היתר בניה.

סעיף 35(א) לחוק תכנון ערים כפרים ובנינים חוק זמני מס' 79 משנת 1966 (להלן: "חוק התכנון הירדני") מטיל חובה על אדם המעוניין בתכנון או בנינוי קרקע כלשהי, או בביצוע כל עבודת בנינוי הטעונה רישיון (ובענייננו, היתר בניה), להגיש בקשה לקבלת היתר כאמור לוועדה המקומית או לוועדת התכנון המוסמכת. סעיף 134(1) לחוק התכנון הירדני קובע כי אין להוציא היתר בניה, אלא כשהוא תואם "לתכנית התכנון המתארית והמפורטת או לתכנית החלוקה ולכל ההוראות וההנחיות המהוות חלק בלתי נפרד מהן".

50. **ראשית**, המבנה דנן, המשמש לטענת העותר כמסגד, הוקם במקרקעין המיועדים, על פי תכנית המתאר החלה בהם – תכנית RJ-5 – לחקלאות. מעבר לכך, בתחום השטח בו הוקם המבנה כלל לא קיימת תכנית מפורטת, כנדרש על פי הוראת סעיף (1)34 לחוק התכנון הירדני, לעיל.

51. זאת ועוד, הקמת מבנה ציבור (כגון המבנה מושא העתירה) מחייבת, בהתאם להוראת סעיף 20(ד) לתכנית RJ-5, החלטה מיוחדת של ועדת המשנה לתכנון ורישוי. החלטה כאמור לא ניתנה ביחס למבנה דנן.

52. **שנית**, מצאה ועדת המשנה לפיקוח כי המבנה הוא חלק מחלקה, שנעשתה בה חלוקה בפועל **ללא תכנית חלוקה מאושרת**. סעיף (1)28 לחוק התכנון הירדני קובע כי "על אף האמור בכל חוק או חיקוק אחר, אף אדם אינו רשאי לחלק קרקע כלשהי או לרשום אצל רשם הקרקעות חלוקתה של קרקע כלשהי, הנמצאת במרחב התכנון, לחלקות ששטח כל אחת מהן פחות מעשרה דונם, **אלא על פי תכנית חלוקה שאושרה על ידי הוועדה המקומית** וכל חלוקת קרקע הנמצאת במרחב תכנון וכל רישום שיבוצע לגביה בניגוד להוראות סעיף זה, ייחשבו כבטלים, בין אם קיימת תכנית תכנון מאושרת ובין אם לאו, כל עוד האזור נחשב כמרחב תכנון"; [ההדגשה הוספה – ר.א.].

החובה להציג למוסדות התכנון תכנית חלוקה מאושרת קבועה בסעיף (4)28 לחוק התכנון הירדני, המורה כי "הבעלים של קרקע כלשהי הנמצאת באזור שחלה עליו תכנית תכנון מאושרת רשאי ויהיה חייב, **אם כך נתבקש ע"י הוועדה המקומית בכתב, להגיש לוועדה, תוך הזמן הקבוע בהודעה, תכנית חלוקה לקרקע הנ"ל לשם אישורה**". [ההדגשה הוספה – ר.א.]

סעיף 17 לתכנית RJ-5 - היא תכנית המתאר החלה על המקרקעין - מחייב אף הוא הגשת תכנית חלוקה מאושרת לצורך קבלת היתר בניה מכוח התכנית.

53. חובה זו אך מתחזקת נוכח התכליות שעמדו בפני המתכנן המנדטורי בקובעו את הוראות תוכנית RJ-5, ונוכח ההיגיון התכנוני העומד בבסיס פרשנות רשויות התכנון דהיום, המושפע, במידה רבה, מן המציאות הקרקעית והתכנונית באזור.

54. במישור התכנוני, הצגת תוכנית חלוקה מאושרת בפני מוסד התכנון הזן בבקשה להיתר בניה, נועדה לבסס את גבולות החלקה אשר תשמשנה כנקודת המוצא לבחינה התכנונית של הבקשה.

בהקשר זה חשוב להבהיר, כי מרבית הקריטריונים התכנוניים, ובכלל זה קו בניין, רוחב חזית, מספר המבנים בחלקה, שטח הבניה המותר וכיוצא באלה, נסמכים על גבולות החלקה ומיקומם.

55. לשאלת מיקום גבולות החלקה השלכות גם על סוגית הבעלות בחלקה, שכן מתן היתרי בניה הנסמכים על גבולות חלקה פיקטיביים או בלתי מבוססים, עלול להביא לאישור בניה המבוצעת תוך הסגת גבולו של הבעלים.
56. הצורך בעיגון גבולות החלקה מקבל משנה חשיבות במציאות הקרקעית השוררת באזור יהודה ושומרון, בו חלקים נרחבים מהמקרקעין (כשני שלישים), מצויים באדמות שלא עברו הליכי הסדר, ומשכך לא קיים רישום רשמי שיכול להצביע על גבולות החלקות.
57. אשר על כן, ככל שבקשה להיתר בניה מתייחסת למקרקעין שטרם עברו הליכי הסדר, או כאשר מתבקש אישור לביצועה של חלוקת משנה, או שזו בוצעה בפועל, כבמקרה שבפנינו, עמדת מוסדות התכנון הינה, כי נוכח המציאות התכנונית והקרקעית באזור, קיומה של תכנית חלוקה מאושרת, המבססת את גבולות החלקה נושא הבקשה להיתר בניה, הינה תנאי לאישור בקשה כאמור.
58. **שלישית**, צו הירושה אשר צורף לבקשה אינו מבסס אלא זכות חלקית (14/80) של העותר במקרקעין עליהם הוקם המבנה.
59. למותר לציין, בהקשר זה, כי הן בהתאם לדיני התכנון החלים באזור, הן בהתאם לדין הישראלי, רשויות התכנון אינן בוחנות בקשה להיתר בניה, בלא שהוכחה זכותו המלאה של מבקש ההיתר במקרקעין, או לחלופין, ניתנה הסכמת יתר הבעלים בחלקה. שכן, ברי כי מתן היתר בניה על יסוד בקשת אחד מבעלי הזכויות בקרקע, ללא הסכמת יתר בעלי הזכויות, עלול להוות פגיעה קשה בזכותם במקרקעין.
- יפים לעניין זה דברי בית המשפט הנכבד בבג"ץ 5194/03 גרוסמן נ' שר הבטחון, פ"ד נו(4) 426, כדלקמן:
- "מושכלת יסוד בדיני תכנון ובניה היא, שרשות תכנון אינה ניגשת לבחינת בקשה לקבלת היתר, בטרם הבהיר המבקש את זכותו בקרקע, שאם לא כן היא עלולה להיקלע למצב בו היא מתירה בניה תוך הסגת גבולו של הבעלים..."
60. לפיכך, על פי מדיניות רשויות התכנון באזור, על המבקש היתר בניה בחלקה המצויה בבעלות משותפת ליידע את יתר הבעלים בחלקה בדבר הגשת הבקשה, כדי שיוכלו לשטוח טענותיהם בפני הגורם הדרושה בבקשה, ולחלופין לפנות לערכאות המוסמכות. בתוך כך, על מבקש ההיתר להציג ראיות בדבר קיומו של יידוע כאמור.
61. יצוין, כי אמנם במקרה דנן צורפו לבקשת העותר להיתר בניה חתימות של בעלי החלקות הסמוכות. דא עקא, שאין בחתימות אלו כדי ללמד על הסכמתם של יתר בעלי הזכויות בחלקה בה הוקם המבנה, או על כך שדבר הגשת הבקשה נמסר להם, ועל כן אין בהן כדי לרפא את הפגם שנפל בבקשה.

62. **רביעית**, מצאה ועדת המשנה לפיקוח כי העותר מבקש לקבל היתר בניה עבור מבנה המצוי בתחום שטח אש פעיל. קרי, אזור בו מתקיימים אימונים של כוחות הבטחון.

63. בתמצית נציין, כי שטחי האש באזור יהודה ושומרון, בהם מתאמנים כוחות צה"ל, הינם ביסודם שטחים סגורים, אשר נסגרו לפי הכרזות שהוצאו, בין היתר, מכוח סעיף 318 לצו בדבר הוראות בטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון)(מס' 1651), התש"ע-2009 (להלן: "**הצו בדבר הוראות בטחון**"), שהחליף את סעיף 90 לצו בדבר הוראות בטחון בנוסחו הקודם.

מכוחם של צווי הסגירה האמורים, רשאי כל חייל, שוטר או רשות מוסמכת שנתמנתה לכך, לסלק כל אדם מן השטח הסגור, זולת מי שהינו "תושב קבוע" בשטח הסגור. ואכן, זה מכבר נוהגת יחידת הפיקוח במנהל האזרחי, מכוח ההסמכה שניתנה לפקחיה, לסלק אנשים הנכנסים לתוך שטחי אש שהוכרזו כשטחים סגורים.

64. בתוך כך, הוציא המפקד הצבאי ביום 8.6.80, מכוח סמכותו לפי הצו בדבר הוראות בטחון, צו סגירה צבאי מס' 12/80/ס', אשר הכריז על חלקו הצפון-מערבי של שטח האש כשטח סגור. ביום 12.11.82 תוקנו גבולותיו של שטח האש במסגרת צו סגירה מס' 5/82/ס', אשר הורה על סגירת חלקו הדרום-מזרחי של שטח האש דהיום. בהמשך, תוקנו שוב גבולות שטח האש במסגרת צו סגירה צבאי מס' 6/99.

היחס בין העתירה בבג"ץ 7305/12 לבין העתירות בבג"ץ 517/00

65. במאמר מוסגר נציין, כי העותר שבפנינו ואחרים עמו, הגישו ביום 19.1.00 עתירה לבית המשפט הנכבד בבקשה להתיר את שהייתם בתחום שטח האש (בג"ץ 517/00 חמאמדה נ' שר הבטחון). יובהר, כי העתירה דשם לא נסבה על מבנים שהקימו העותרים דשם בתחום שטח האש, כי אם על התראות בדבר פינוי משטח אש שהוצאו כלפי העותרים עצמם.

66. בהחלטה שניתנה ביום 29.3.00 במסגרת בקשת העותרים בעתירה דשם למתן צו ביניים נקבע, כי "ישמר הסטטוס קוו כפי שהיה קיים ערב הוצאת הצווים", תוך שיתאפשר לעותרים דשם, ככל שהם שוהים מחוץ לשטח האש, לשוב לתחום שטח האש לצרכי מרעה ומגורים לצרכי מרעה.

זאת ועוד, בהחלטת בית המשפט הנכבד מיום 9.5.02 נקבע – בהתאם להצהרת ב"כ המשיבים בעתירה דשם – "כי בגדר צו הביניים הקיים, ובכפוף לכך שהדבר לא יפריע לאימוני הצבא, זכאים העותרים לרעות בשטח את צאנם ולקצור את יבול שדותיהם. כן רשמנו לפנינו את הצהרתו, כי לעת הזאת – אין למשיבים כל כוונה להרוס בארות לרבות בארות שלגביהן הוצאו צווי הריסה, ואם תהיה כוונה כזאת לגבי באר מסוימת תינתן

לבא-כוח העותר הנוגע בדבר הודעה מוקדמת על כך של 72 שעות לפחות." [ההדגשה
הוספה – ר.א.]

67. **ביום 20.7.12** הודיעו המשיבים בבג"ץ 517/00, כי שר הבטחון החליט, לאחר שהוצגה בפניו סוגיית השימוש בשטח האש, לאשר את עמדת צה"ל, ולפיה תתאפשר שהייתם של העותרים דשם בחלקו הצפון-מערבי של שטח האש (אשר נתחם וסומן על גבי מפה שצורפה להודעת המשיבים בבג"ץ 517/00, וגבולו הדרומי מסומן בכחול בתצלום האוויר המצורף כנספח מש/4), הכולל גם את האזור בו הוקם המבנה מושא העתירה דנן. עוד נמסר בהודעת המשיבים, כי במסגרת החלטת שר הבטחון נקבע, שלא תתאפשר שהיית קבע ביתר השטחים שהוכרזו כשטחים סגורים בצו הסגירה של שטח אש 918, ואולם המשיבים נכונים להתיר את כניסתם של העותרים דשם לתחום שטח האש לצורך עיבוד חקלאי ומרעה בתקופות בהן אין מתקיימים אימונים בשטח האש (קרי, סופי שבוע וחגי ישראל). בנוסף, הודיעו המשיבים כי הינם נכונים להעמיד לרשות העותרים דשם שתי תקופות בנות חודש כל אחת, לצורך עיבוד חקלאי ומרעה.

68. **בצד האמור, הובהר במסגרת הודעת המשיבים כי אין בהסכמתם לאפשר שהיית העותרים דשם בחלקו הצפון-מערבי של שטח האש משום הסכמה או מתן היתר לבניה במקום, בניגוד לדיני התכנון והבניה באזור.**

69. **אשר על כן, ממילא ברי כי ההחלטה עליה נמסר במסגרת בג"ץ 517/00 אינה מתירה הקמת מבנה ללא הגשת בקשה להיתר בניה, שתיבחן על פי נהלי המנהל האזרחי הרגילים (זאת, בניגוד לטענת העותר בפסקאות 8א-8ב לעתירה בבג"ץ 7305/12).**

70. למען שלמות התמונה נציין, כי ביום 7.8.12 ניתן פסק דינו של בית המשפט הנכבד בבג"ץ 517/00, ובו נקבע, בין היתר, כדלקמן:

"על רקע ההחלטה החדשה שקיבל שר הביטחון, שיש בה שינוי של המצב הנורמטיבי, סבור אני כי העתירות שלפנינו במתכונתן הנוכחית מיצו את עצמן, ואין מקום להותירן תלויות ועומדות. בצד האמור, מובנת בקשתם של באי כח העותרים לבחון לעומק את השלכות ההחלטה החדשה ולהתייעץ עם שולחיהם. נוכח מורכבות הסוגיה, וכדי לאפשר לעותרים לכלכל את צעדיהם, יעמדו בעינם כל צווי הביניים שניתנו במסגרת העתירות הנוכחיות, וכן הסכמות הצדדים לאורך השנים, עד ליום 1.11.2012 (בקנה אחד עם פרק הזמן שנתבקש על ידי העותרים לגיבוש עמדתם). העתירות שלפנינו – יימחקו. למותר להדגיש כי אין במחיקת העתירות משום נקיטת עמדה באשר להחלטה או למחלוקות אחרות בין הצדדים, וכל טענותיהם שמורות להם, לרבות זכותם של העותרים לשוב ולפנות לבית משפט זה בעתירה נגד ההחלטה החדשה, ככל שתהא עילה לכך.

אין צו להוצאות."

71. זאת ועוד, ביום 18.10.12 נעתר בית המשפט הנכבד לבקשת העותרים בבג"ץ 517/00 להאריך את המועד שנקבע במסגרת פסק הדין, כדלקמן: "לבקשת העותרים, יוארך המועד שנקבע בסעיף 5 לפסק דיננו עד ליום 16.12.2012. עד למועד זה, יעמדו בעינם כל צווי הביניים שניתנו במסגרת העתירות הנוכחיות, וכן הסכמות הצדדים לאורך השנים."
72. נשוב ונבהיר, כי בניגוד לנטען בפסקאות 8א-8ב לעתירה בבג"ץ 7305/12, צווי הביניים שעמדו בתוקפם במהלך היות העתירה בבג"ץ 517/00 תלויה ועומדת, ואשר תוקפם הוארך כאמור עד ליום 16.12.12, **לא מנעו, ואינם מונעים גם כיום נקיטת הליכי אכיפה ופיקוח נגד מבנים המוקמים שלא כדין בתחום שטח האש**, לרבות בתחום בו הותרה שהייתם של העותרים בבג"ץ 517/00, קל וחומר מקום שמדובר בבניה שנעשתה לאחר שניתנו צווי הביניים, כבמקרה שבפנינו.
73. לבסוף נשוב ונציין, כי לא זו בלבד שהעותר כלל לא בדק מראש את האפשרות לקבלת היתר בניה, בטרם הוקם המבנה נושא העתירה, ופנה לראשונה בבקשה להיתר בניה רק לאחר שהוצא למבנה צו הפסקת עבודה (השוו: בג"ץ 1336/10 **גאבר נ' המפקד הצבאי לאזור הגדה המערבית**, פדאור 11-22-805 (2011)), אלא שהמבנה הוקם למעשה על חורבותיו של המבנה הראשון – מבנה דומה שנהרס אך ימים ספורים קודם לכן במסגרת הליכי אכיפה שנקטו נגדו – לאחר שבקשה להיתר בניה שהוגשה עבורו נדחתה עוד בחודש אוקטובר 2008, וערר שהוגש על החלטה זו נדחה בחודש אוגוסט 2010.
74. מכל מקום, ככל שהעותר מבקש לתקוף את נהלי המשיבים הרלוונטיים הנוגעים לאופן הטיפול בבקשות להיתרי בניה (ראו, למשל, פסקה 7 לעתירה בבג"ץ 7305/12), סבורים המשיבים כי אין מקומה של טענה זו להתברר במסגרת עתירה נגד הליכי אכיפה תכנונית של בניה בלתי חוקית.
75. נוכח כל האמור, ולאור ההלכה הפסוקה לפיה בית המשפט הנכבד אינו יושב כערכאת ערעור על החלטות רשויות התכנון, ואינו מחליף את שיקול דעתן, הרי שאין כל עילה להתערבות בהחלטות רשויות התכנון לדחות את בקשת העותר לקבלת היתר בניה עבור המבנה (כמו גם את הערר שהוגש על החלטה זו, והבקשה שהוגשה בעקבותיו), ולהוציא צו הריסה ביחס למבנה - אשר הוקם ללא היתר בניה כדין ואף מבלי שהוגשה כל בקשה לקבלת היתר כאמור, עובר לתחילת עבודות הבניה.
- אשר על כן, דין הסעדים העיקריים המבוקשים בעתירה, שעניינם בצו ההריסה שהוצא ביחס למבנה, ובדחיית הבקשה להיתר בניה והערר שהוגש בעקבותיה – להידחות. להלן נבקש להתייחס לטענות נוספות המועלות בעתירה.

טענות העותרים בנוגע לאפליה ולהעדר תכנון באזור

76. העותר מעלה, במסגרת העתירה בבג"ץ 7305/12, טענות שונות בנוגע להעדר תכנון באזור והפליית תושבי האזור הפלסטינים על ידי רשויות התכנון.

77. יצוין, בכל הנוגע למצב התכנוני במגזר הפלסטיני, כי רשויות האזור פועלות באופן תדיר להתאמת תוכניות המתאר הקיימות לצרכי האוכלוסיה.

מאז שנת 1967 נערכו על ידי רשויות התכנון הישראליות עשרות רבות של שינויים לתוכניות המתאר המנדטוריות המכסות את שטח אזור יהודה ושומרון, אשר נועדו להתאים את תוכניות המתאר לצרכי האוכלוסיה באזור. הדברים אמורים גם לגבי תוכנית RJ-5, החלה במקרקעין בהן הוקם המבנה. במהלך שנות ה-90 הוכנו מאות תוכניות חדשות לכפרים שלמים, במטרה להביא לידי ביטוי את השינויים שהתרחשו בשטח ובאוכלוסייה, וזאת, בין היתר, על פי תחזיות לגידול האוכלוסייה עד לשנת 2015 (ואף עד לשנת 2025).

78. פעילות התכנון במגזר הפלסטיני נמשכת גם בימים אלה. מוסדות התכנון אישרו בשנים האחרונות מספר תוכניות מתאר בשטח C לטובת המגזר הפלסטיני. לאחרונה בוצע מיפוי של מקבצי הבניה הקיימים בשטח C שבסמכות תכנונית ישראלית, ובמסגרתו זוהו מקבצים שמעמדם לא הוסדר עד כה ונמצא, כי קיימת הצדקה לפעול להכנת תכנית מתאר עבורם.

79. מעבר לכך, בית המשפט הנכבד שב ופסק בעבר כי אין בטענות כלליות נגד רשויות התכנון כדי להכשיר קביעת עובדות בשטח באמצעות בניה בלתי חוקית. יוער, כי טענות מעין אלו מועלות מעת לעת במסגרת עתירות המוגשות לבית המשפט הנכבד נגד צווי הריסה קונקרטיים, ונדחות. ראו, למשל, דברי כב' השופט רובינשטיין בבג"ץ 5493/08 **חטיב נ' ועדת המשנה לפיקוח על הבניה**, פדאור 10-53-044 (2010), כדלקמן:

"לאחר העיון איננו רואים מקום להיעתר לעתירה. הליכי האכיפה נגד המבנה ננקטו בעקבות בניה בלתי חוקית, אשר על אי-חוקיותה גם העותר אינו חולק. גם אם לעותר טרוניות כלליות נגד רשויות התכנון הפועלות באזור ונגד תכנית המתאר החלה על הכפר (ואציין כבר עתה שלא ראיתי להלמן). אין בהן כדי להכשיר קביעת עובדות בשטח באמצעות בניה בלתי חוקית; דבר זה הוא ראש לכל, שאין לקבל כי איש הישר בעיניו יעשה. אכן, לא פשוט הוא שאדם ישקיע כספו ויבנה ואחר כך ייהרס המבנה; אך קשה עוד יותר, כי רשויות יתנו ידן להפקרות. גישה זו נוקט בית משפט זה הן בישראל הן בשטחים שבאחריותה המשפטית. דברים אלה נאמרו בפסקי דין רבים. במקרה אחד נאמר, כי אין לשאת בניה ללא היתר "בכל מקום שבו קשיי תכנון כאלה או אחרים אין היתר בניה וניתן איפוא לבנות 'זמנית' שלא כדין 'עד שירחיב'. אין להלום זאת. בנידון דידן המדובר בדירת מגורים, וכך יתארו כל בונים בלתי חוקיים הטוענים לבניה לשם דיור; אחרים יתלו זאת בפרנסה, גם אם מדובר בשימוש חורג בקרקע חקלאית. הנה איפוא דומינו; מה יחא על שכנו של המשיב ושכן שכנו והאיש ברחוב השני?" (רע"פ 2885/08 הועדה

המקומית לתכנון ולבניה תל אביב-יפו נ' דכה (לא פורסם)). ונזכיר, כי העותר דנו החל בבניה, ללא שביקש ומכל שכן ללא שקיבל היתרים מתאימים.

...
כאמור, העותר העלה גם טענות כלליות נגד תכנית המתאר החלה על הכפר ונגד סמכויות רשויות התכנון ואופן עבודתו. נציין כבר עתה, שטענות אלה אינן חדשות, והן נדונו ונדחו על ידי בית משפט זה. כפי שעולה מתגובת המשיבים, בתכנית המתאר המנדטורית RJ-5 הוכנסו שינויים רבים במהלך השנים (העדכון האחרון הוא משנת 1992) במטרה להתאימה לצרכי האוכלוסיה ולתנאי השטח. כפי שגם צוין בדיון שלפנינו, לעת הזאת התכנית צופה פני עתיד עד לשנת 2015, ועל כן אין להלום את טענות העותר כאילו התכנית אינה מעודכנת, וכי היא מנותקת מההתפתחויות בשטח. יתר על כן, הטענה בדבר עדכניות התכנית הועלתה בעבר בפני בית משפט זה ונדחתה, נוכח פעולות רשויות התכנון לעדכנה ולהתאימה לצרכי האוכלוסיה (בג"ץ 2228/08 טקאטקה נ' ועדת המשנה לתכנון מקומי ביר"ש) לא פורסם)). נציין גם, כי בתכנית ישנו מסלול להקמת מבנה מגורים על אף ייעוד השטח לחקלאות, אך הותר הקמת מבנה אחד בלבד - ואילו חלקת העותר כוללת כעת מספר מבנים. כללם של דברים, רשויות התכנון אינן מתעלמות מהצורך בהקמת מבני מגורים, ויפה הן עושות, אך הדבר כפוף להוראות תכנוניות - שאותן, ככל הנראה, ניסה העותר לעקוף על ידי בניה ללא היתר. לבסוף נציין, כי אף אילו קיבלנו את טענות העותר כלפי תכנית המתאר, וכאמור איננו עושים כן, לא היה בכך כדי לסייע בהכשרת המבנה, שהוקם בניגוד להוראות תכנוניות נוספות כגון תמ"א 50 וצוים צבאיים לאיסור בניה".
 [ההדגשה הוספה – ר.א.]

יפים לענייננו גם דברים שנאמרו בבג"ץ 6288/09 עראערה נ' ראש המנהל האזרחי לאיו"ש תק-על(1)2010, 9529 (2010), כדלקמן:

"בהכרעתנו מבקשים אנחנו להפריד בין שני מישורים של טענות המועלים על ידי העותרים. המישור הקונקרטי – אשר הביא להגשת העתירה – הינו בניה שלא כדיון, בלא בקשת היתר, ואף בלא פנייה מוקדמת למי מהמשיבים, של מבני בתי ספר על מקרקעין המיועדים לכביש. גם אם נניח לצורך הדיון, ומבלי להכריע בסוגיה זו, כי יש ממש בטענתם של העותרים לפיה המשיבים לא דאגו לתכנון מתארי שיאפשר להם לקבל היתרי בניה, אין בכך כדי לחסום את הליכי האכיפה שנוקטים בגין הבניה שלא כדיון. לכך התייחס, בהקשר אחר, חברי השופט א' א' לוי:

"גם אם היינו מוצאים כי יש ממש בטרוניית העותרים על העדרו של תכנון, נדמה כי גם להם היה נהיר שמחדל המשיבים, ככל שהיה כזה, אינו מקים להם זכות לבנות כאוות נפשם, בניגוד לחוק ותוך הפרה של צווים שהוצאו כדיון" (בג"ץ 11258/05 חנני נ' ועדת המשנה לפיקוח (לא פורסם, 26.1.09) [ההדגשה הוספה – ר.א.]

כן ראו: בג"ץ 2089/08 זעיריר אלכרים נ' ועדת המשנה לתכנון מקומי ביר"ש, פדאור-890-14-10 (2010); בג"ץ 2228/08 חלמי טקאטקה נ' ועדת המשנה לתכנון מקומי ביר"ש, פדאור 231-15-10 (2010).

80. והדברים יפים אף בכל הנוגע לטענות ההפליה המועלות על ידי העותר. בית המשפט הנכבד שב וקבע בעבר, כי אין בטענות כלליות כגון דא, המועלות במסגרת עתירה התוקפת צו הריסה קונקרטי, כדי להכשיר בניה בלתי חוקית באמצעות קביעת עובדות בשטח, לא כל שכן במקום בו העותר כלל לא הגיש בקשה להיתר בניה עבור המבנה, עובר להקמתו.

ראו, למשל, דברים שנאמרו בבג"ץ 1336/10 גאבר נ' המפקד הצבאי לאזור הגדה המערבית, פדאור 11-22-805 (2011), כדלקמן:

"העותר בנה בחברון מבנה מבלוקים בשטח של כ-30 מ"ר ללא היתר, ובעתירה שבפנינו הוא ביקש כי נורה למשיבים ליתן לו היתר ולהימנע מהריסת המבנה. עוד נטען, כי רשויות התכנון נוקטות במדיניות מפלה כלפי התושבים הפלסטיניים, בעוד שביחס לבקשות היתר המוגשות על ידי מתיישבים יהודים נקטה מדיניות ליברלית.

אין בידנו להושיט לעותר את הסעדים אותם ביקש. ראשית, אין מדובר במי שטרם לבדוק מראש את האפשרות לקבלת היתר, והוא עשה זאת רק לאחר שהוצא צו הפסקת עבודה. שנית, וזה העיקר, רשויות התכנון טרחו לנמק מדוע אין בידן ליתן היתר – המבנה הוקם באזור שייעודו חקלאי, זכותו של העותר בקרקע חלקית מאחר והקרקע חולקה ללא תכנית מאושרת, רוחב החזית של הבניה אינו תואם את התכנית החלה על האזור וחריגה מקו הבניין. כאשר אלה הם פני הדברים, לא נהיר לנו מדוע סבר העותר כי בידו עילה לפנות לבית משפט זה, ומשלא קיבלנו על כך מענה הולם גם בטיעון על-פה, לא נותר לנו אלא לדחות את העתירה, וכך אנו עושים."
[ההדגשה הוספה – ר.א.]

81. דוק, בשים לב לכך שבקשת העותר לקבלת היתר בניה נדונה על ידי רשויות התכנון לגופה, ונדחתה מטעמים תכנוניים, ממילא לא ברי כיצד מבקש העותר – אשר כלל לא הגיש בקשה כאמור עובר להקמת המבנה – להכשירו בדיעבד, באמצעות טענות להפליה.

טענות העותר במישור המשפט הבינלאומי

82. אשר לטענות העותר כי החלטות רשויות התכנון נושא העתירה מנוגדות למשפט הבינלאומי, המשיבים יטענו כי פעילות האכיפה של רשויות האזור במישור התכנוני עומדת בכללי המשפט הבינלאומי, ומתחייבת מהם.

83. תקנה 43 לתקנות הנספחות לאמנת האג בדבר דיניה ומנהגיה של המלחמה ביבשה (1907) (להלן: "תקנות האג") מטילה על הממשל הצבאי חובה להבטיח את הסדר והחיים הציבוריים. עם זאת, הסיפא לתקנה קובע כי על הכובש לכבד את החוקים שבתוקף בארץ, אלא אם קיימת לכך מניעה מוחלטת. וזו לשונה:

"The authority of the legitimate power having in fact passed into the hands of the occupant, the latter shall take all the measures in his power to restore, and ensure, as far as possible, public order and safety, while respecting, unless absolutely prevented, the laws in force in the country".

84. הוראה זו נתפסה בפסיקה הישראלית, כהוראת "על" כללית, הקובעת הסדר נורמטיבי הפורש כנפיו על מכלול מקרים (וראו, למשל, בג"ץ 393/82 ג'מעית אסכאן נ' מפקד כוחות צה"ל, פ"ד לז(4) 785 (1982)).

85. במקרה דנן, הוצא צו ההריסה נגד המבנה מושא העתירה בהתבסס על חוק התכנון הירדני שעמד בתוקפו בעת כינונו של הממשל הצבאי באזור. נמצאנו למדים, כי ביישום הוראות החוק המקומי, ובפרט בהוצאת צווי הריסה נגד המבנים אשר הוקמו שלא כדין, פועלות רשויות האזור כנדרש על פי הדין הבינלאומי.

86. ברי, כי פעולות האכיפה הנעשות על ידי רשויות האזור, ובכללם אכיפת דיני התכנון והבניה, נועדו כדי לשמור על הסדר הציבורי והביטחון, ובכך למלא את חובתם של המשיבים על פי המשפט הבינלאומי.

87. יצוין, כי סעיף 53 לאמנת ג'נבה (IV) בדבר הגנת אזרחים בימי מלחמה (1949) - העוסק בהריסת מבנים לצרכים צבאיים - אינו שולל, עוקף או מתנה, את חובתו העקרונית של הכובש לשמור על הסדר הציבורי. וראה - G. Schwarzenberger, *International Law* : *The Law of Armed Conflict* (London, 1968) Volume II, 257

"This article is intended to apply only to occupied territories. It is but declaratory of the law as it stood before Geneva Convention IV. Destruction of individual property in occupied territory for purposes of restoring or maintaining public order is permissible"

88. המשיבים יטענו, אפוא, כי פעולות רשויות התכנון עומדות בהתאמה לכללי המשפט הבינלאומי, ודין של טענות העותר אף במישור זה - להידחות.

דין בקשת העותר בבג"ץ 7305/12 למתן צו ביניים - להידחות

89. המשיבים יטענו, כי דין העתירה בבג"ץ 7305/12 להידחות על הסף, בשל חוסר נקיון כפיים. מעבר לכך, דינה של עתירה זו להידחות אף לעיצומה, מכל הטעמים שפורטו לעיל. משדין העתירה להידחות, אף דינה של הבקשה למתן צו ביניים להידחות עמה.

90. כאמור, ככל שתידחה בקשת העותר למתן צו ביניים במסגרת בג"ץ 7305/12, בכוונת המשיבים לעת הזו לפעול להריסת המבנה מושא העתירה בהקדם האפשרי, וזאת בכפוף להתפתחויות שעשויות להתרחש עד שתתאפשר הריסת המבנה. ונזכיר, כי המבנה הראשון, שעמד מרחק מטרים ספורים מהמקום בו נבנה המבנה דנן, נהרס בחודש נובמבר 2011, במסגרת הליכי האכיפה שננקטו נגדו.

דין העתירה בבג"ץ 7121/12 להימחק

91. באשר לעתירה בבג"ץ 7121/12 - לאור עמדת המשיבים, לפיה בכוונתם לעת הזו לפעול להריסת המבנה מושא העתירות בהקדם האפשרי, מובן שעתירה זו התייתרה ודינה להימחק.
88. נעיר שבבג"ץ 7121/12 קיימת התייחסות לכמה מבנים נוספים, מלבד המבנה מושא העתירה 7305/12. התייחסות למבנים הנוספים היא כללית, ולא ברור לאילו מבנים בדיוק מתכוונים העותרים. כמו כן, בית המשפט הנכבד קבע במסגרת בג"ץ 7121/12 כי על העותרים להמציא את עתירתם למחזיקים במבנה, וככל הנראה העתירה לא הומצאה למחזיקים במבנים הנוספים, שאינם צד לעתירה כלל. על כן, סבורים המשיבים כי בכל הנוגע למבנים הנוספים, העתירה בבג"ץ 7121/12 איננה בשלה ודינה להימחק.
92. לאור כל האמור לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד לדחות את העתירה בבג"ץ 7305/12 על הסף, תוך חיוב העותר בבג"ץ 7305/12 בהוצאות, ולהורות על מחיקת העתירה בבג"ץ 7121/12.
93. תגובה זו נתמכת בתצהירו של מר רזיאל גולדשטיין, ממונה מימוש ואכיפה ביחידת הפיקוח של המנהל האזרחי.

היום, ח' חשון תשע"ג

24 אוקטובר 2012

ראובן אידלמן
עוזר לפרקליט המדינה

יצחק ברט
סגן בפרקליטות המדינה

תוכן עניינים נספחים

שם הנספח	נספח
צילום החלטת ועדת המשנה לפיקוח בבקשה להיתר בניה שהוגשה עבור המבנה הראשון, מיום 31.10.08	מ/ש 1
צילום החלטת ועדת המשנה לתכנון ורישוי לדחות את עררם של המחזיקים במבנה הראשון, מיום 24.8.10	מ/ש 2
תצלומי יסודות המבנה כפי שאותרו ביום 30.11.11	מ/ש 3
תצלומי אוויר של האזור בו הוקם המבנה נושא העתירה	מ/ש 4
צילום החלטת ועדת המשנה לפיקוח מיום 15.12.11	מ/ש 5
צילום החלטת ועדת המשנה לפיקוח מיום 19.3.12	מ/ש 6
צילום צו ההריסה שהוצא ביחס למבנה	מ/ש 7
תצלום המבנה מיום 10.10.12	מ/ש 8

מש/1

צילום החלטת ועדת המשנה
לפיקוח בבקשה להיתר בניה
שהוגשה עבור המבנה הראשון,

מיום 31.10.08

תאריך: 31.10.2008
ועדה מס': 47/08

המנהל האזרחי לאזור יהודה והשומרון
מועצת התכנון העליונה
ועדת המשנה לפיקוח

תיק מס': 113-116/08
שם המחזיק: מחזיקים
כפר : יטא
נפה: חברון

נוכחים: רס"ץ דוד אלמליח (יו"ר - תשתית), סגן תמר לוטטר (חבר- יועמ"ש), מר איציק אהרוני (חבר - תכנון)

משקיפים: גבי אני דהן (פיקוח)

פרוטוקול

תמר: בתיק האמור הוגשה בקשה להיתר בנייה, אשר נקבעה לדיון ביום 16.09.08 בשעה 9:00. נוכח אי התייצבות ב"כ המחזיק לדיון בשעה שנקבעה, ולפנים משורת הדין, החליטה הועדה להעביר את הממצאים התכנוניים שנקבעו בעניינה של הבקשה לידי ב"כ המחזיק, תוך מתן ארכה בת 10 ימים. במסגרת ארכה זו, הועברה התייחסות כתובה מב"כ המחזיק, וזו עומדת בפני הוועדה במועד דיונו זה.

איציק: הוגשה בקשה להיתר בנייה ביחס למבנה אשר נבחה על-ידי לשכת התכנון, ולהלן הממצאים.

- אזור חקלאי על-פי תוכנית RJ-5
- חלוקה ללא תוכנית מאושרת כנדרש בתוכנית ובדין
- מספר מבני מגורים בחלקה
- חריגה מקו בניין (115/08)
- רחוק מריכוזי בינוי מוסדרים (חרבת טוואני-1 ק"מ; חרבת אל-כרמל-2 ק"מ; יטא-6 ק"מ)
- זכות חלקית בקרקע - 14/80

החלטה

התייחסותו של ב"כ המחזיק לממצאים התכנוניים נבחנה בידי הוועדה, ולא מצאנו כי יש מקום לקבל את טענותיו בנושא. בנוגע לטענות אלו, יובהר, כי קווי בניין נקבעו בתוכנית החלה, ומשכך, שינויים טעון אישור תוכנית מפורטת. אף חלוקת החלקה טעונה תוכנית מפורטת, כנדרש בחוק ובתוכנית. על כן, אין בהסכמתם של יתר היורשים בחלקה לבנייה בחלקה, ככל שזו ניתנה, כדי לגרוע מהממצא שנקבע בנושא.

נוסף, כי מעמדה המחייב ותוקפה של תוכנית המתאר החלה נקבע מפורשות בפסיקה בית המשפט העליון. למעלה מן הצורך נציין, כי רשויות האזור פועלות תדיר לחתומות התוכנית לצרכי האוכלוסייה. אולם, בטענותיו של ב"כ המחזיק בנושא זה, אין כדי לגרוע מהחובה לקבלת היתר בנייה כדין טרם ביצוע בינוי או להצדיק ביצוע בינוי שלא כדין.

לאחר בחינת הבקשה שהוגשה וטענות ב"כ המחזיק בעניינה, הוחלט לדחות את הבקשה להיתר בנייה. זאת, בשל הנימוקים התכנוניים והקרקעיים שהוצגו בפני הוועדה, וכן היות שעל פי הנתונים שהוצגו על ידי לשכת התכנון, הבנייה המבוקשת אינה עומדת בדרישות התכנית החלה בשטח.

צווים סופיים להפסקת עבודה ולהריסה אשר הוצאו ביחס לבינוי נושא תיקי הבב"ח שבנדון יעמדו בתוקפם. ניתנת בזאת ארכה של 30 יום לצורך מימוש הצו, הגשת ערר על החלטה זו, או לכל צעד שימצא מחזיק המבנה לנכון.

מש/2

צילום החלטת ועדת המשנה
לתכנון ורישוי לדחות את עררם
של המחזיקים במבנה הראשון,

מיום 24.8.10

בלמ"ס

-4-

מועצת התכנון העליונה
וועדת משנה לתכנון ורישוי

פרוטוקול מס' 4/10 מיום 24.08.10

4. תיק מס' 1703/71/08, אדמות הכפר יטא, שם מאוקע "אך אש-שקח",
ת.פ. 113-116/08, גוש מס' 4609, נפת חברון:

מדובר באיזור חקלאי עפ"י תכנית מתאר RJ-5. חלוקה ללא
תכנית מאושרת. מספר מבני מגורים בחלקה. רחוק מריכוזי
בינוי מוסדרים. חריגה מקו בניין בתיק פיקוח - 11/08.
זכות חלקית בקרקע.
בכתב הערר אין מענה לממצאים שהוצגו בוועדת המשנה
לפיקוח. הטענות שנטענו ע"י ב"כ המבקשים הן טענות
כלליות ואינן נותנות מענה לטענות שנטענו. לכן מציע לחות
את הערר.

שלמה:

הערר נדחה לאור הטענות שהוצגו לעיל.

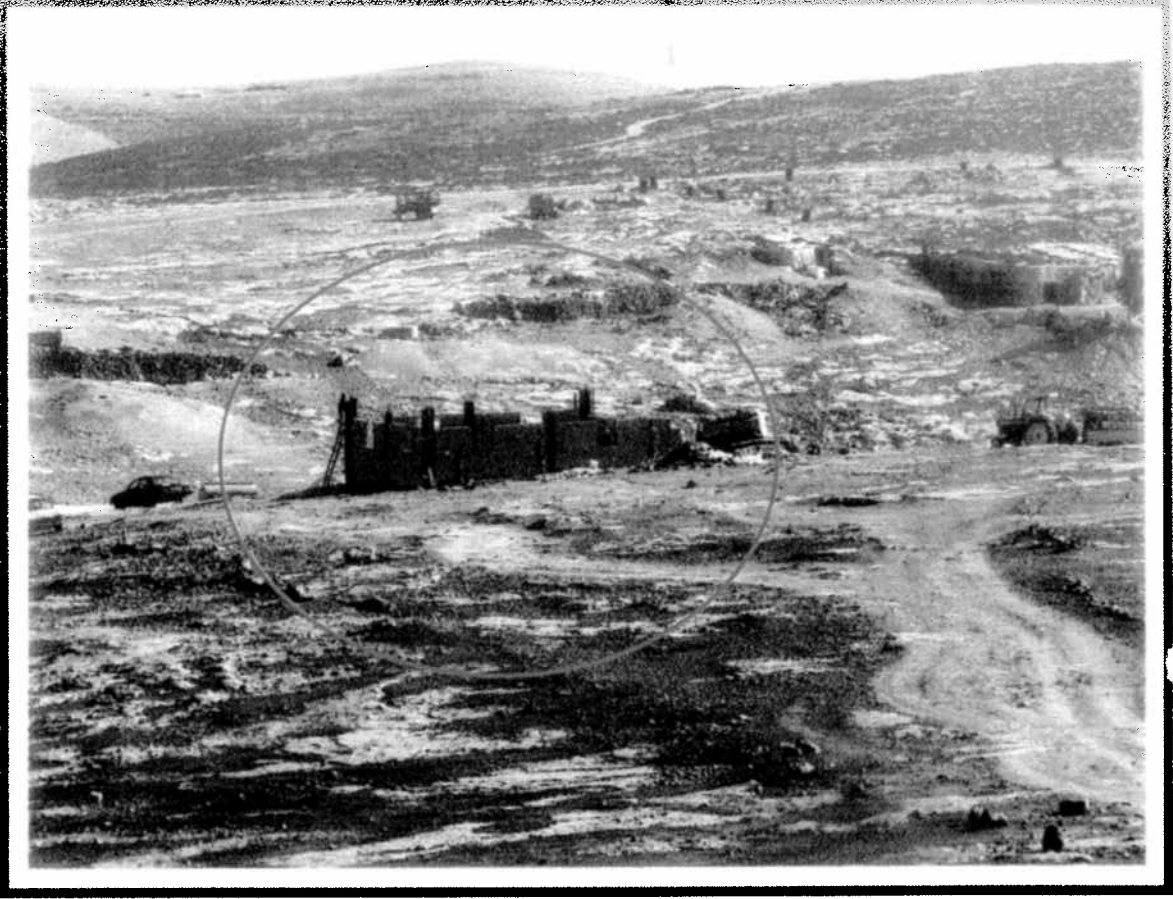
החלטה:

מש/3

תצלומי יסודות המבנה כפי

שאותרו ביום 30.11.11

145011-02
145011-02
145011-02
145011-02

מש/4

תצלומי אוויר של האזור בו
הוקם המבנה נושא העתירה

מש/5

צילום החלטת ועדת המשנה

לפיקוח מיום 15.12.11

תאריך: 15.12.11
ועדה מס': 114/11

המינהל האזרחי לאזור יהודה והשומרון
מועצת התכנון העליונה
ועדת המשנה לפיקוח

תיק בב"ח: 428/11
שם המחזיק: המחזיק
כפר: יטא (חר' מופקרא)
נפה: חברון

נוכחים: רס"ן צידקי ממן (תשתית - יו"ר), סגן ניב יערי (חבר - יועמ"ש).

משקיפה: עדי מנחם (פיקוח)

פרוטוקול

עדי: בתיקים הוגשה בקשה להיתר בניה

החלטה

בתיקים הוגשה בקשה להיתר בנייה, המשך הדיון יהיה במסגרת הדיון בבקשה.
בנסיבות העניין, צו הפסקת העבודה ישאר בתוקף, עד לקבלת החלטה לגבי הבקשה.

מש/6

צילום החלטת ועדת המשנה

לפיקוח מיום 19.3.12

תאריך: 19.03.2012
ועדה מס': 29/12

המינהל האזרחי לאזור יהודה והשומרון
מועצת התכנון העליונה
ועדת המשנה לפיקוח

תיק בב"ח: 428/11
שם המחזיק: המחזיק
כפר: יטא (חר' מופקרא)
נפה: חברון

נוכחים: סרן אנדריי ורשצ'נין (חבר - יועמ"ש), מר איציק אהרוני (חבר - תכנון).
משקיפה: גבי עדי מנחם (פיקוח).

פרוטוקול

עדי: לא התקבלה התייחסות לממצאים התכנוניים.

החלטה

בדיון הקודם הוצגו בפני הוועדה ממצאים תכנוניים ביחס לבקשה להיתר הבנייה. לאור היעדר התייחסות מטעם המחזיקים, אנו מאמצים את הממצאים התכנוניים של לשכת התכנון.

לאור הממצאים, לא ניתן לאשר את הבקשה, מאחר ואינה תואמת את המצב התכנוני הקיים. על כן, אנו דוחים את הבקשה.

בנסיבות אלה, אנו מוציאים צו סופי להפסקת העבודה ולהריסה ביחס לבנייה הבלתי חוקית, נושא תיקי הב"ח שבנדון. עם זאת, ניתנת למחזיקים ארכה בת 30 ימים לצורך מימוש הוראות הצווים, החזרת המצב בשטח לקדמותו או נקיטת כל צעד אחר לפי הדין.

מש/7

צילום צו ההריסה שהוצא ביחס
למבנה

الادارة المدنية يهودا
والسامرة
مجلس التنظيم الاعلى
اللجنة القومية للتفتيش

המנהל האזרחי לאזור
יהודה ושומרון
מועצת התכנון העליונה
ועדת המשנה למיקוח

428111 307234

צו סופי להסקת עבודה ולחריטה

לכבוד

אלי חפירה

שם פרטי האב	שם פרטי האב	מסמכה העائلة	הזיקה לנוכח השלם للمعمار	رقم الهوية
נחמאל	חברון	214222	תאור הבניה/שלב הבניה	307234

בما انك المالك/المصرف/المعهد/مدير العمل في المقار المذكور، الذي به جوت او تجري به العمل كما هو مفسل املاه بدون رخصة و/او خلافا لقسمون الرخصة و/او خلافا للوامر سارية المفعول و/او خلافا للمخطط يمان ارض البناء/الارتفاع عند الطوابق/المواقع/خطا/اتداد/بناء محظور

בחיונה הבעלים/המחזיק/הקבלן/מנהל העבודה במקרקעין מניח שבחסם התבצעה או מתבצעת העבודה כמפורט לעיל, ללא רישיון ו/או בניגוד לקבוע ברישיון ו/או בניגוד לתקנות פנים ולחוקאות שבתוקף, ו/או בניגוד לתכנית בקשר לשיטה המבוצעת/גובה/מס' קומות/מיקום/קו בנין/בניה אסורה.

אמני לך אخطار سابق לوقف الاعمال بتاريخ...
ומנחת לך فرصة للمحضور امام اللجنة القومية للتفتيش وتقديم ادعاءات. بعد ان اقتضت اللجنة ان يعمل المذكور املاه انجز بدون تصريح قانوني. تحفظك اللجنة ثانياً وعليك بموجب المادة (1)28 (2) من قانون تنظيم المدن والقرى والابنية رقم 78 لسنة 1967 التوقيف فوراً عن الاستمرار في البناء وهذا ما انشأته و/او كل تغيير الذي انجز في المقار خلافا للمعليصات وارجاع الوضع الى حالته السابقة خلال 7 يومين من يوم تبليغك هذا الاخطار واذا لم يتم ذلك سوف تتخذ الاجراءات القانونية بما في ذلك هدم البناء وارجاع الوضع لحالته السابقة على ذلتك الخاصة.

ניתנה לך התראה להסקת עבודה קודמות בתאריך...
ונתנה לך הזדמנות לחיובע כמני ועדת המשנה למיקוח ולטעון טענותיך.

לאחר שהועדה השתכנעה כי העבודה דלעיל התבצעה ללא כל היתר שבדין חודרת הועדה על התראה שניתנה לך, הוינך נדרש בזה למי סעיף (1)38 (3) לחוק תכנון ערים וכפרים ובנינים מס' 79 לשנת 1966 להסתיק המעלות והשימוש במקרקעין, ולהרוס את הבניה ו/או כל שינוי שנעשה בנוכח הני"ל בניגוד להוראות ולהחזיר המצב לקדמותו תוך 2 ימים מיום המצאת התראה זו לאחר התורן הני"ל באם לא תפעל כנדרש: ינקטו נגדך כל האמצעים החוקיים, לרבות חריטה ומבנה וכל התוך לחזרת המצב לקדמותו על השבונך.

اسم معلم الاخطار _____ توقيع
ختم اللجنة _____
سلم الى _____
الاسم _____ رقم الهوية _____ الصلة للمعمار
تاريخ الصلحة _____ توقيع المعلم _____

שם מוסר הצו _____ תאריך _____ 19.3.12
חוקמת הועדה _____
נמסר ל... _____ ת.ז. _____
הזיקה לנוכח _____

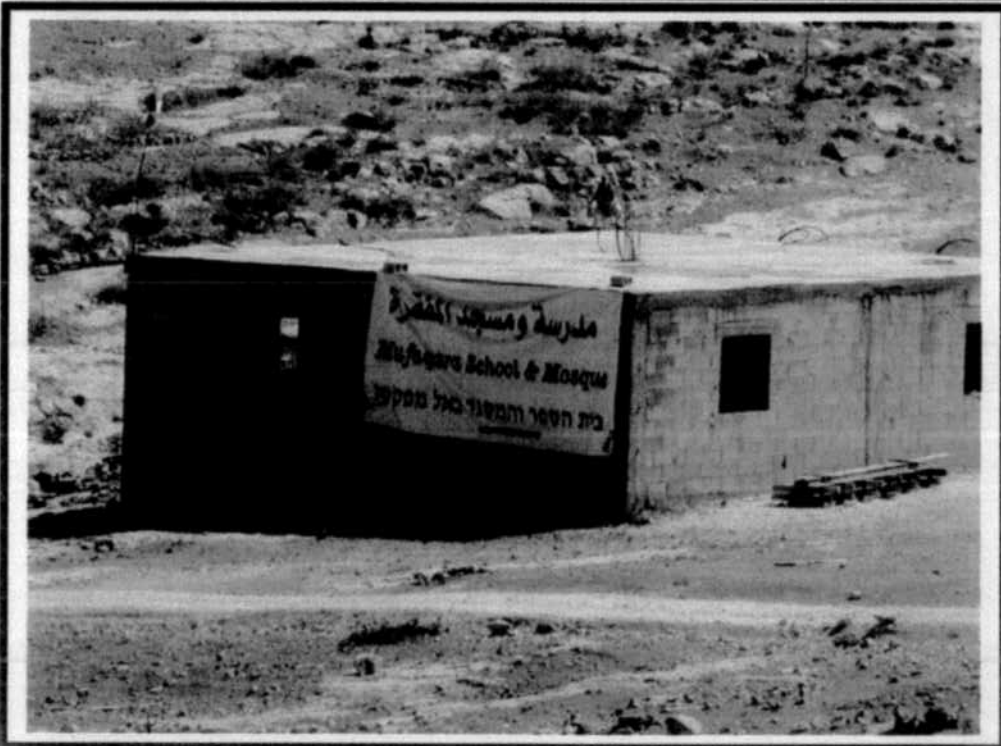
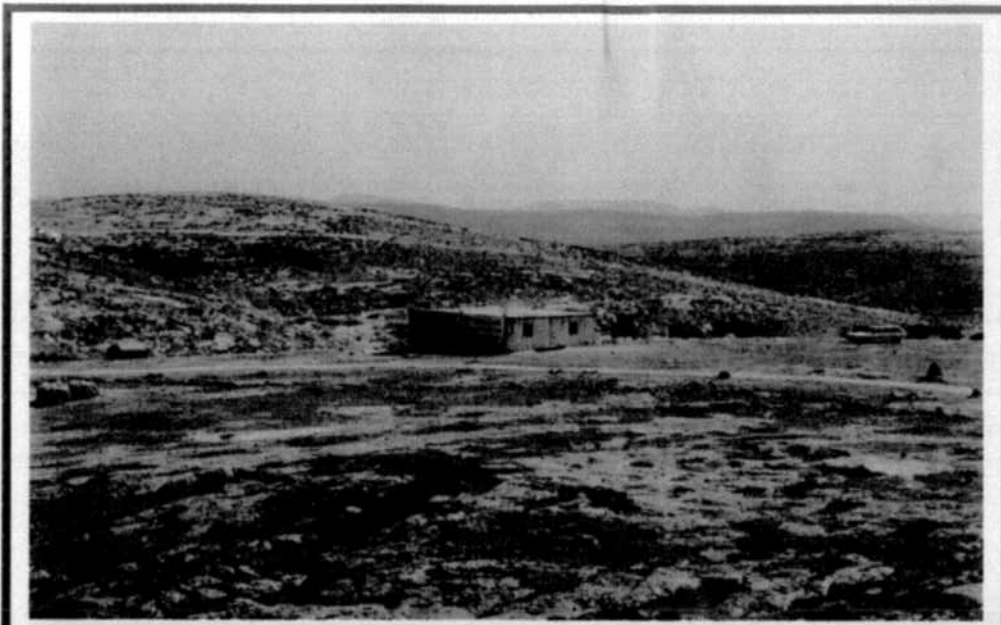
מל מועצת התכנון העליונה
הינה القانونية للتفتيش على البناء
لمجلس التنظيم الاعلى

העסק הועדה המקומית

מש/8

תצלום המבנה מיום 10.10.12

תיק ח' 428\11

**בבית המשפט העליון
בשבתו כבית משפט גבוה לצדק**

בג"ץ 7121/12
בג"ץ 7305/12

1. תנועת רגבים

2. עובדיה ארד

באמצעות עו"ד בצלאל סמוטריץ' ו/או בועז ארזי ואח'
ת.ד. 44439 ירושלים 91443
טל': 02-6560303; פקס: 02-6560363

העותרים בבג"ץ 7171/12

מחמוד חמאמדה

ע"י ב"כ עוה"ד אנס שעבאן ואח'
אגודת סנט איב
ת.ד. 1244, ירושלים 91000
טלפקס: 02-6264662/3

העותר בבג"ץ 7305/12

נ ג ד

1. שר הבטחון

2. מפקד פיקוד מרכז

3. ראש מנהל האזרחי ביהודה ושומרון
על ידי פרקליטות המדינה,
משרד המשפטים ירושלים
טל': 02-6466194; פקס: 02-6467011

4. תושבי הכפר חמאמדה

המשיבים בבג"ץ 7121/12

1. המפקד הצבאי לאזור יהודה ושומרון

2. ראש המנהל האזרחי

3. מועצת התכנון העליונה

4. ועדת המשנה לפיקוח

על ידי פרקליטות המדינה,
משרד המשפטים ירושלים

טל': 02-6466687; פקס: 02-6467011

המשיבים בבג"ץ 7305/12

בקשה למתן ארכה בת יום אחד מטעם המשיבים

1. בהתאם להחלטת כבי' השופטת ברק-ארז מיום 18.10.12, הוארך המועד להגשת תגובת

המשיבים לבקשה למתן צו ביניים בבג"ץ 7305/12, עד ליום 23.10.12.

2. למשיבים בבג"ץ 7305/12 נדרש יום אחד נוסף לצורך הגשת התגובה מטעמם.

3. אשר על כן, יבקשו המשיבים כי בית המשפט הנכבד ייתן ארכה בת יום אחד להגשת

תגובתם, עד ליום 24.10.12, מועד הגשתה בפועל.

היום, ח' חשוון תשע"ג

24 אוקטובר 2012

ראובן אידלמן
עוזר לפרקליט המדינה